

CHESSIE

*Hauskaa Joulua ja
Onnellista Uutta Vuotta*

CHESAPEAKEKERHO

TOIMIHENKILÖT - FUNKTIONÄRER

HALLITUS

Puheenjohtaja

Anita Soinjoki

Suonotkantie 4 A 9, 00630 HELSINKI, puh. 90-746 225

Varapuheenjohtaja

Irma Koponen

Kaskenkaatantatie 16 A 15, 02100 ESPOO, puh. 90-466 098

Sihteeri

Anita Novitskij

Putouskuja 7 C 36, 01600 VANTAA, puh. 90-536 937

Muut jäsenet

Gun Holmström

Sudenkaari 45 as 26, 02580 SIUNTIÖ as, puh. 90-262 580

Marja-Liisa Koivunen

Porslahdentie 12 as 8, 00980 HELSINKI, puh. 90-317 171

Rahastonhoitaja

Solveig Bergholm

Suonotkantie 4 B 20, 00630 HELSINKI, puh. 90-746 534

POSTISIIRTOTILI No. 424 54 - 7

CHESSIE -lehti

Päätoimittaja
Anita Soinjoki

Toimittaja
Irma Koponen

ILMOITUKSET

1/1 sivu mk 50,-
1/2 sivu mk 30,-
1/4 sivu mk 20,-

kuvien rasterointi
ä mk 15,-

Hyvää Joulua * God Jul

Vuosi on jälleen vierähtänyt ja chessierintamalla on tapahtunut melko paljon. Oulussa on syntynyt yksi chessiepentue ja kaksi urospentua on tuotu Ruotsista. Toivottavasti uudet pennunomistajat tulevat osallistumaan ahkerasti Chesapeakekerhon toimintaan. On tarpeellista saada uutta verta sekä chesapeakekantaan että -kerhoon, joten toivotan uudet jäsenet sydämellisesti tervetulleiksi.

Marraskuun alussa oli jalostusaiheiset noutajapäivät Petäyksen loma- ja kurssi-keskuksessa. Paikka oli upea, mutta niin olivat luennotkin. Ruotsista oli saapunut Per-Erik Sundgren luennoimaan perinnöllisyydestä, ELL Bertil Kommonen selvitti koirien silmätutkimusta erg:n avulla, ELL Merja Hilppö kertoi koiran ruoka-aineiden hyödyntämisestä, Kenneth Kankkunen metsästyskokeista jalostuksen apuna ja lopuksi Marja Talvitie luennoi koiran anatomiasta ja liikkeistä. Tässä tiiviissä tietopakettissa on paljon sulattamista kaikilla noutajarotujen kasvattajilla. Erikoisen hauskaa oli se, että chessieharrastajia oli paikalla peräti viisi kappaletta, kaikki kasvattajat sekä kaksi ehkä tulevaa kasvattajaa.

Chesapeakekerhon omat collegepuserot tulivat ... ja menivät myös saman tien. Vuosikokouksessa oli harvinaisen monta samalla tavoin pukeutunutta ihmistä. Muutama paita on kuitenkin vielä myymättä, joten soita jos olet kiinnostunut. Mikäli kiinnostuneita on tarpeeksi, tilaamme uuden erän.

Tarvetta omiin koulutuksiin tuntuu jälleen olevan muutaman vuoden tauon jälkeen. Olemme suunnitelleet aloittavamme koulutukset viikonloppuisin Helsingin ympäristössä. Harjoittelisimme yhdessä tottelevaisuutta, noutamista ja jäljestämistä päämääränä kokeisiin osallistuminen. Kimmokkeen tähän sain oikeastaan elokuussa labradorien ja kultaisten noutajien erikoisnäyttelyssä, jossa eräs henkilö tiedusteli minulta miksi chessieitä ei näy kokeissa. Mietittyäni asiaa, tulin siihen tulokseen, että chessiet käyvät saman verran kokeissa kuin muutkin noutajarodut, meitä vain on vähän ja koirat ovat sijoittuneet ympäri maata. Kysymys jäi kuitenkin kaivelemaan mieltäni, sillä jos rehellisiä ollaan on valitettavasti myönnettävä, että juuri täällä Etelä-Suomessa ollaan laiskanpuoleisia kokeissa kävijöitä. Otetaanpa nyt oululaisista mallia, heidän tuloksensa löydät toisaalla lehdestä, ja t e h d ä ä n jotakin. Voitte olla varmoja, että koirallanne ei tule olemaan mitään pientä toimintaa vastaan - tämä koskee erikoisesti niitä vähän "vanhempia" koiria.

Sokerina pohjalla saan vielä kertoa teille oikean jymyutisen Ruotsista. Chesapeakekelahdennoutajanarttu Vättlestugans Nanna on nyt saavuttanut kansainvälisen käyttövalion arvon. Marianne Nilsson, Nannan kasvattaja, kirjoitti seuraavasti: "Chesapeakekelahdennoutajat ovat saaneet kansainvälisen käyttövalion - Nannan. Kansainvälisessä metsästyskokeessa Askerydissä Smoolannissa 25.11.86 Nanna sai viimeisen cacib:insa yhdeksän vuoden ikäisenä. Hän on nyt Kans. & Pohj. Mva & Kans. & Pohj. Kva - ei hassumpaa. Koe oli erittäin vaativa sekä fyysisesti että psyykkisesti. Kokemuksensa ja psyykkisen kestäväytensä ansiosta Nannasta tuli paras. Monet koirat menivät täysin sekaisin eivätkä tienneet enää mitä oikein olivat tekemässä." Kirje kuitenkin jatkuu seuraavasti: "Seuraavana päivänä oli noutajames-taruuskoe ja silloin Nanna vain pilaili Kjellin kanssa ja antoi näytöksen täydellisestä tottelemattomuudesta. Nannalla ja kokeita seuranneella yleisöllä oli erittäin hauskaa, mutta Kjelliä kävi todella sääliksi." Tällaisiin yllätyksiin saamme varautua rakkaitten chessiemme kanssa. Pyrimme saamaan paremman raportin em. kokeista seuraavaan lehteen. Nannasta kerrottiin chessielehdessä ja monet näkivät hänen työskentelensä täällä Suomessa kansainvälisissä metsästyskokeissa Västan-fjärdissä vuonna 1983, jolloin hän sai VOI 1.

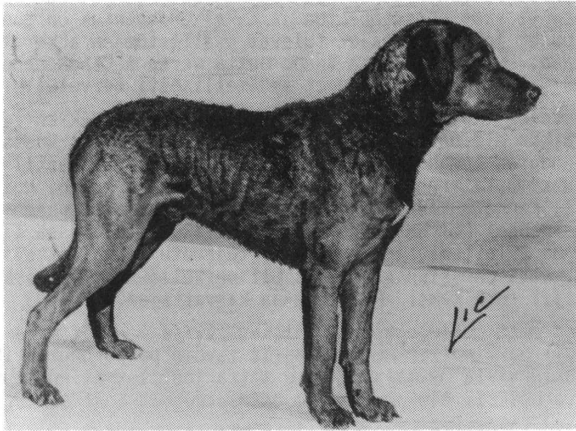
Chesapeakekerho haluaa lämpimästi onnitella Nannaa sekä Kjell ja Kristina Svenningssonia hienon saavutuksen johdosta.

Chesapeakeklubben i Finland vill framföra sina hjärtliga gratulationer till Nanna samt Kjell och Kristina Svenningsson för den fina prestationen.

Anita Soinjoki

K O M S A L Ö

kansainväliset valiot:

Kans & SF MVA Chutney

Kans & SF MVA Frideborg av Komsalö

Kans MVA Vinnifrid av Komsalö

Kans & SF MVA Filippa av Komsalö

AUSKAA JOULUA

GLAD JUL

GUN HOLMSTROM
Vargsvägen 45, bost 26
02580 SJUNDEA ST
FINLAND
☎ 90 - 262580

Levollista kureatontä

Joulua

Peltarit ja Kõvi

HYVÄÄ
RIKASTA

JOULUA JA LUU-
UUTTA VUOTTA

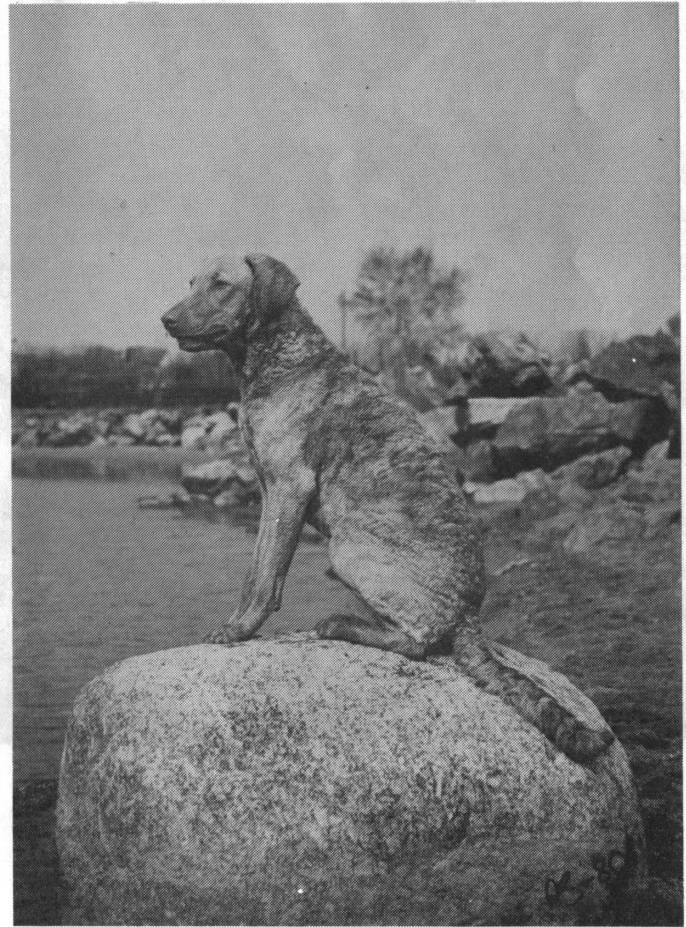
T: PLUTO

REIJA

JYRKI

HÄLSNINGAR TILL MAMMA OCH
MARIANNE

 HYVÄÄ JOULUA
GOD JUL
MERRY CHRISTMAS

t: kennel HIGH NOON

HAUSKAA JOULUA

CHESSIE - VÄELLE

TOIVOVAT

**MOLLA
MARKO
IRMA**

WILD GOOSE AV KOMSALÖ

“NOORA”

toivottaa

Hyvää Joulua
ja Onnellista Uutta Vuotta

OULULAISTEN JOULUTERVEHDYS CHESSIEVÄELLE

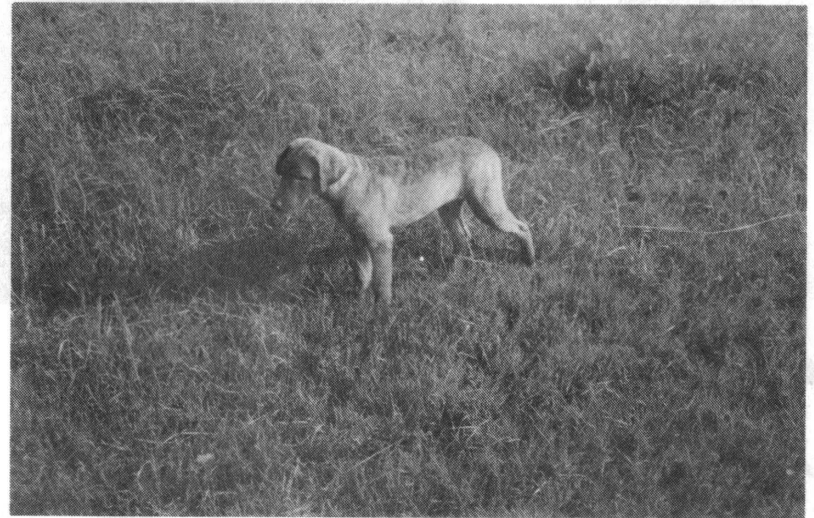
AUKKU, MANTA, AMI JA PAMI

ADAM

RUTJA

BENSON

REKU, HESSU, LISSU

LISSU & HESSU

HYVÄÄ JOULUA

BOSS

NUPPU

TATU

JA EEVA

★
OULULAISTEN JOULUTERVEHDYS
CHESSIEVÄELLE
★

Seppo ja Raili Alanen
Jari ja Asta Mehtälä
Kennel Olalis Olavi ja Kaija Laakko

Manu Vähäsalo
Tapio Sihvonen
Tarja ja Markku Sippari

Ami ja Sissi
Aukku
Lissu, Hessu, Manta,
Pami ja Reku
Adam
Rutja ja Nöpö
Benson

**HAUSKAA JOULUA &
METSÄSTYKSEKÄSTÄ**

UUTTA VUOTTA

**HANNU,
BERTHA
&**

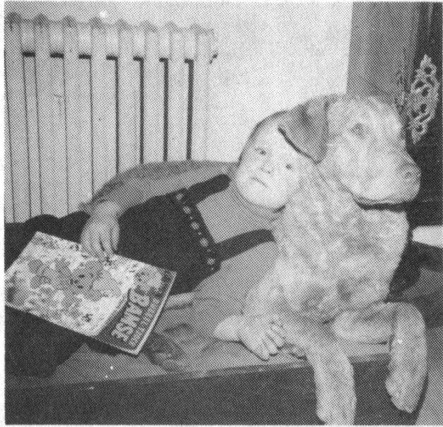

TOPI

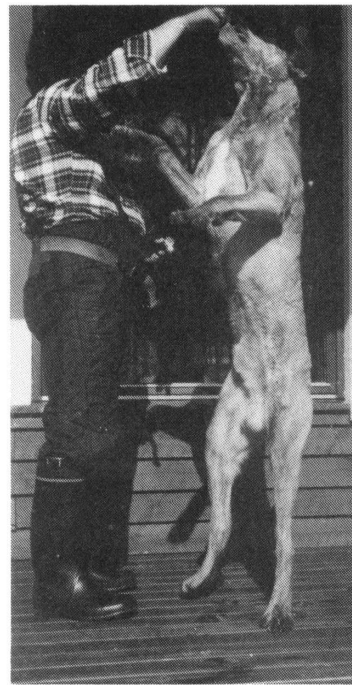
*Rauhallista
Joulua*

*Frida
ja
järviset
Lappeenrannasta*

Hauskaa Joulua ja Onnellista
Uutta Vuotta.
Glad Jul och Gott Nytt År

ESTOY & RICKI
& MADDE

Iloista Joulua

Retu &
Koivuset

HYVÄÄ JOULUA JA ONNELLISTA UUTTA VUOTTA

VÄINÖ
ja
ANITA

Hyvää Joulua

t. toimitus

Paikka: Kaukotie 14 as 8, Järvenpää
Aika: 28.8.1986 alkaen klo 19.00
Läsnä: 8 kerhon jäsentä

- 1 § Varapuheenjohtaja Anita Soinjoki avasi kokouksen toivottaen kaikki tervetulleiksi.
- 2 § Valittiin kokouksen puheenjohtajaksi Anita Soinjoki ja sihteeriksi Eeva Pelttari.
- 3 § Kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus todettiin.
- 4 § Pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin Raimo Soinjoki ja Reija Kaheinen.
- 5 § Hyväksyttiin yksimielisesti hallituksen vuosikertomus, varainhoitokertomus ja tilintarkastajien lausunto.
- 6 § Päätettiin yksimielisesti myöntää hallitukselle tili- ja vastuuvapaus.
- 7 § Hallituksen puheenjohtajaksi valittiin Anita Soinjoki Gun Holmströmin kieltäytyttyä uudelleen valinnasta.
- 8 § Tilintarkastajiksi valittiin Juha Kankaanpää ja Hannu Kuusela, varalle Hannu Pelttari ja Eeva Pelttari.
- 9 § Hallituksen erovuorossa olevien jäsenten Tapani Koivusen ja Anita Soinjoen tilalle valittiin Gun Holmström ja Marja-Liisa Koivunen.
- 10 § Toimikuntina jatkavat edelleen "huoltojoukot" vetäjänään Marja-Liisa Koivunen sekä "chessietreffitoimikunta" vetäjänään Anita Novitsky. Uutena toimikuntana aloittaa "riistatoimikunta", jonka tehtävänä tulee olemaan riistan hankkiminen ja "kirjaaminen". Lisäksi toimikunta huolehtii tarvittavien heittäjien ja ampujien hankkimisesta. Vetäjinä toimivat Hannu Kuusela ja Raimo Soinjoki. Annettiin hallitukselle valtuudet perustaa muita toimikuntia tarvittaessa.
- 11 § Hyväksyttiin talousarvio ja toimintasuunnitelma alkavalle toimintavuodelle.
- 12 § Päätettiin pitää jäsenmaksut ennallaan.
- 13 § Hallituksen kokouksen päätettäväksi esitettäviä asioita ei ollut.
- 14 § Muita asioita ei ollut.
- 15 § Puheenjohtaja päätti kokouksen.

Pöytäkirjan vakuudeksi:

Helsinki 19.9.1986

Anita Soinjoki
Anita Soinjoki, puheenjohtaja

Pöytäkirja tarkastettu ja hyväksytty:

Reija Kaheinen
Reija Kaheinen

Eeva Pelttari
Eeva Pelttari, sihteeri

Raimo Soinjoki
Raimo Soinjoki

KANSAINVÄLISET JA KAIKKIEN ROTUJEN NÄYTTELYT 1987
INTERNAT. OCH ALLA RASER OMFATTANDE UTSTÄLLNINGAR 1987

3. - 4.1.	drive-in	Mikkeli/St. Michel
10. - 11.1.	drive-in	Hamina/Fredrikshamn
10. - 11.1.	kv/int	Kajaani/Kajana
21. - 22.2.	drive-in	Outokumpu
7. - 8.3.	kv/int	Helsinki/Helsingfors
19. - 20.4.	drive-in	Lappeenranta/Villmanstrand
25. - 26.4.		Tampere/Tammerfors
10.5.		Lahti/Lahtis
17.5.	drive-in	Jyväskylä
17.5.	drive-in	Rauma/Raumo
23.5.	kv/int	Joensuu
24.5.	drive-in	Hyrylä
24.5.		Kauhava
31.5.	drive-in	Oulu
31.5.	drive-in	Somero
6.6.	drive-in	Helsinki/Helsingfors
7.6.	kv/int	Kouvola
14.6.	drive-in	Närpiö/Närpes
20.6.	drive-in	Rovaniemi
28.6.		Tammisaari/Ekenäs
28.6.		Ähtäri/Etseri
4.7.		Varkaus
5.7.	drive-in	Turku/Åbo
11. - 12.7.	kv/int	Hämeenlinna/Tavastehus
19.7.	drive-in	Hyvinkää/Hyvinge
19.7.		Tornio/Torneå
25. - 26.7.	kv/int	Kokkola/Karleby
2.8.	drive-in	Helsinki/Helsingfors
2.8.	drive-in	Imatra
8. - 9.8.	drive-in	Turku/Åbo
9.8.		Mäntyharju
15. - 16.8.	drive-in	Oulu/Uleåborg
16.8.	drive-in	Jämsä
22.8.		Kuopio
23.8.		Pori/Björneborg
30.8.	drive-in	Valkeakoski
5.9.	drive-in	Helsinki/Helsingfors
6.9.	drive-in	Heinola
12. - 13.9.	kv/int	Porvoo/Borgå
26.9.		Maarianhamina/Mariehamn
5. - 6.12.	kv/int	Helsinki/Helsingfors

YHTEISTYÖLLÄ SE SUJUU PAREMMIN

"Minkälaiseen kotiin mahdankaan joutua. . ."

Tunnollinen kasvattaja myy pentunsa harkiten olettamilleen vastuuntuntoisille henkilöille. Tunnollinen kasvattaja valistaa ostajaa jo hyvissä ajoin ennen pennun luovutusta, antamalla rotutietoutta sekä riittävän monipuoliset hoito-ohjeet. Kaikki em. tietohan tulee olla kirjallisena. Tunnollinen kasvattaja kertoo myös rodussa ja kannassa mahdollisesti esiintyvistä ei-toivotuista piirteistä. Tunnollinen kasvattaja ilmaisee halunsa pyrkiä parhaan kykynsä mukaan auttamaan pennunomistajaa jatkossakin kaikissa koiraan liittyvissä asioissa. Kasvattaja tekee myös selväksi halunsa säilyttää kontaktin pennunomistajaan, koiran myöhemmälläkin iällä.

Kasvattajan vastuulle on sisällytetty koko joukko asioita. Moni kasvattaja voi varmasti kertoa viettämistään unettomista öistä, seurattuaan kasvattinsa vaiheita sen elämän aikana. Sydän syrjällään on saanut seurata pikku pennun vaiheita, mikäli uusi koti ei ole osoittautunutkaan parhaaksi mahdolliseksi.

Kun yleensä puhutaan vain kasvattajan vastuusta, tunnollisuudesta, lie nee syytä myös vastapainoksi korostaa pennunostajan, koiran uuden omistajan vastuuta. Sillä toki hänelläkin on osansa kannettavanaan tästä yhteisestä kakusta, nimeltään YHTEISTYÖ. Sillä yhteistyö kasvattajan kanssa vasta takaa parhaan mahdollisen lopputuloksen pennun myöhemmäkin kehitystä ajatellen.

KERRO KASVATAJALLE ILOT JA MURHEET

Koiran omistajan tulee pitää kasvattaja ajan tasalla mahdollisimman monessa koiraan liittyvässä asiassa. Suuremmatkin ongelmat saattavat ratketa heti alkuunsa keskustelulla kasvattajan kanssa. Kasvattajan on ehdottomasti saatava tietoonsa seikat, joilla on jalostuksellista merkitystä. Kokeematon koiranomistaja ei tiedä, missä merkityksellisen raja kulkee. Kasvattaja yleensä tietää. Ainakin hänen pitäisi tietää. Jos koiraa aiotaan käyttää jalostukseen, kasvattajan on hyvä olla

perillä siitakin. Kasvattaja on selvillä kannassaan esiintyvistä hyvistä ja huonoista puolista ja voi siten olla parhaiten avuksi suvunjatkosuunnitelmissakin. Kasvattajalle on myös kohteliasta ilmoittaa koiran mahdollisista näyttelytuloksista kritiikein.

LAAKEREILLA LEPÄILIJÄT

Asioihin perehtymättömät, etenkin uudet koiranomistajat, elättelevät monesti mielessään harhakuvitelmia, ruusuisia unelmia loistavasta näyttelykoirasta. Ostetaan pentu tunnetulta kasvattajalta, kenties hyvinkin menestyksekkäistä näyttelykoirista ja siten, niin, eipä muuta kuin jäädä odottelemaan pennun muuttumista näyttelytähdeksi. Usein tällaiset "laakereilla lepäilijät", nousukastyypit, lisäksi elävät harhakuvitelmissa löytää ns. virheetön koiran. Pari näyttelyreissua koiransa kanssa tehtyään, saattaa innostus lopahtaa syystä, että tuomari on löytänyt koirasta jonkin puutteen! Ja tähän on heidän mielestään vallon tatavonta. Kokoneemat koiraihmiset tietävät, ettei virheetöntä koiraa ole eikä tule. Parhaatkin näyttelytähdet saattavat omata useitakin puutteita. Asioihin välinpitämättömästi suhtautuvan isännän tai emännän koiran puutteetkin korostuvat. Ei ole harvinaista, että hieman huonompi mutta hyvin hoidettu ja opetettu koiran voittaa paremman koiran, sellaisen, jonka eteen ei juurikaan ole viitsitty vaihtua.

Kokeamaton koiranomistaja ei tule ajatelleeksi, eivätkä kaikki ymmärrä vaikka heitä kuinka valistaisi, miten suuren työn tulosta ovat ne showtähdet, jotka sijoittuvat aina kärkipäähän. Paitsi, että ne saattavat olla pitkäällisenkin jalostustyön tulosta, nii-

den eteen on tehty myös työtä sanan varsinaisessa merkityksessä. Suurten koirakirjojen upeat nelivärikuvat eivät liioin kerro niistä työtunneista, viitseliäisyydestä, rahanmenosta, vuosien kasvatustyön tuloksesta, jonka seurauksena kuvassa komeileva upearyhtinen ja turkkinen koiran on. Pitäisi käsittää, ettei pitkäturkkisen koiran karvapeite hoitamattomana ole samanlainen kuin hoidettuna. Karkea-karvainen, trimmattava, rotu ei myöskään missään tapauksessa ole laiskan ihmisen rotu. Laiskalle ihmiselle ei ylipäättäänkään koiran sovi. Paljon aikaa ja viitseliäisyyttä kysyy myös koiran koulutus, mitä tahansa tarkoitusta varten sitä sitten koulutetaan. Mitä enemmän koiran kanssa harastetaan, sitä suurempi on siihen uhrattu työmäärä.

KUN SUKSI EI LUISTA

Mitä sitten, kun kasvattaja kokee epäonnistuneensa sopivan kodin löytämisessä kasvatilleen? Kun kesannolle jätetty pentu tai täysi-ikäinen koiran vaihtaa yllättäen kotia? Kun ilmenee "allergioita"? Kun turkinhoito koetaan kamalaksi hommaksi? Kun ostaja ei välitäkään kasvattajan neuvoista? Kun ostaja kokee kasvattajan ohjeet välttämättömäksi pahaksi, jopa tuntien itseään painostettavan tarjotuilla kirjallisilla ja suullisilla ohjeilla? Kun kasvattaja ei saa mitään vastakaikua kasvattinsa omistajalta? Kun ostaja on täysin laiminlyönyt yhteydenpitolupauksensa?

JOS OLISI LASIPALLO

Tässä vaiheessa ovat vitsit yleensä vähissä. Toinnuttuaan mielipahasta ei kasvattajalla ole muuta neuvoa kuin entistä tiheämmän seulan käyttöönotto seuraavia pentuja myydessään.

"Olishan se mukavaa sitä kasvattiäitiäkin joskus nähdä..."

(Näinkö syntyvät ne kasvattajat joilta on vaikea saada pentua?) Kasvattajan tulisi jotenkin voida selvittää itselleen, onko pennunostaja lainkaan sovelias henkilö koiranomistajaksi? Mitkä ovat todelliset syyt koiran hankintaan? Miten kauan kiinnostus koiraan tulee säilymään? Onko ostaja halukas toimimaan yhteistyössä kasvattajan kanssa? Onko ostaja **halukas** hyödyntämään annetut neuvot? Mitkä ovat ostajan resurssit **pystyä** hyödyntämään saamansa neuvot? Kysymyksiä on lukemattomia (käytetäänkö perheessä runsaasti alkoholia, tapellaanko, onko koti rauhaton läpijuoksupaikka, suljetaanko koira päiväksi vessaan...?)

Yleensä kasvattajan on luotettava omaan nenäänsä ja mahdollisiin muualta saatuihin "luottamuksellisiin" tietoihin, kokemuksiin. Kokeneemmalle kasvattajalle kyllä vuosien varrella kehittyy jonkinmoinen "nenä", kyky suunnilleen arvioida ostajan sopivuus koiran omistajaksi. Tämä kyky yleensä kehittyy saatujen negatiivisten kokemusten myötä. Mutta, ilman lasipalloa toisesta ihmisestä on vaikea varmuudella sanoa, puhuuko häntä totta. Virhearviointeja sattuu. Tämän tietää nahoissaan varmasti moni kasvattaja.

ÄLÄ HAUTAUDU KOIRINESI

Koiran hankkija on käsittääkseni onnellisessa asemassa, mikäli hän voi ostaa pennun kasvattajalta, joka haluaa ja pystyy auttamaan häntä mahdollisimman monessa lemmikkiään koskevassa asiassa. Pennunostajan tulisi olla iloinen mahdollisuudesta toimia yhteistyössä kasvattajan kanssa. Vaikka kasvattajakin haluaa pitää yhteyttä pennun ostajaan, on ostajan huomattavasti helpompaa hoitaa yhteyttä kasvattajaan päin. Saattaahan kasvattajalla olla monia kymmeniä kasvatteja pitkienkin matkojen päässä. Kasvattajan on huomattavasti työläämpää kahlata kaikki myymänsä koirat lävitse, esim. kuukausittain! "Antaa sen kasvattajan soitella, jos sillä on jotain kysyttävää" -mentaliiteetti on täysin väärä. Jos näin asennoituneet koiranostajat voitaisiin etukäteen tunnistaa, jäisi moni koira-kauppa tekemättä. Valistunut, innokas kasvattaja, tekee pennunostajastakin valistuneen. Tällainen kasvattaja tekee pyyteetöntä työtä koko rodun hyväksi ja ansaitsee tulla palkituksi. Vähin, muttei vähäisin, palkinto on saada silloin tällöin uutisia kasvateistaan. Koska Sinä viimeksi otit yhteyttä koirasi kasvattajaan?

Lainattu CAVALIER-lehdestä

1/85

NÄYTTELYTULOKSET

Pami	21.6.86	Rovaniemi	NUO	I	NUK	I
Ami	9-10.8.86	Oulu	"	I		I
Manta	9-10.8.86	Oulu	"	I		II
Adam	9-10.8.86	Oulu	"	II		-
Aukusti	28-29.6.86	Oulu	"	I		I sert

TAIPPARITULOKSET NOU

Adam	Pilpajärvi	14.6.86	Hyväksytty/Kosonen
Ami	Sexjö	29.6.86	Hyväksytty/Molander
Manta	Sexjö	29.6.86	Hyväksytty/Molander
Lissu	Pilpajärvi	17.8.86	Hyväksytty/Molander

	NOME	
Hessu	30-31.8.86	VOI 3

Joulupukit, varokaa villakoiria!

Taas on kohta jouluaatto, jolloin kaikki kotitekoiset joulupukit kaiyvät kät-köistään punaposkiset, punulpipartaiset pukinnaamarinsa, kääntävät vanhat puoli-turkkinsa ja karvalakkinsa nurinpäin ja rymistelevät koteihinsa kylvämääm kauhua nuorimpien jälkeläistensä mieliin ja patistelemaan vähän vanhemmilla lupauksia kiltteydestä ja puuron popsimisesta.

Todennäköisesti erät lapsipsykologit pitävät pienten lasten pelottelua joulupu-killa tuomittavana, mutta minun sympatiani ovat joka tapauksessa joulupukkien puolella, vaikka en itse enää niihin uskokaan. Täytynee kait nykyajan kauhuka-karoillakin olla sentään jokin auktoriteetti, jota hieman pelkäävät, sillä ilman noita kammottavia pukinnaamareita ja nurin käännettyjä turkkeja eivät joulupukit-kaan taitaisi saada enää mitään otetta jälkeläisiinsä. Pelkästä myötätunnosta kaikkia kilttejä pukkeja kohtaan haluankin nyt kertoa, kuinka hullusti kävi yh-delle joulupukille viime jouluna.

Tuttavani Puutiaiset ovat traditioista kiinnipitävää väkeä eivätkä anna kaiken maailman uusien aatteiden ja virtausten vaikuttaa lapsenkasvatusperiaatteisiinsa. Äiti Puutiaisen tarkan kontrollin alaisena kuusivuotias Pasi Puutiainen oli saan-nut säilyttää lapsenuskonsa haikaraan ja joulupukkiin ihan viime jouluun asti, jolloin hänen uskonsa joulupukkiin alkoi kummasti horjua. Todennäköisesti ilman perheen vintiömäistä villakoiria Villeä Pasi olisi uskonut joulupukiinkin aina sotaväki-ikänsä asti, mutta Villen myötävaikutuksella on nyt kylvetty ensimmäinen epäuskon siemen Pasiin nuoreen sydämeen.

Systeemi oli pelannut vielä edellisenä jouluna oikein hyvin. Heti jouluaaterian päätyttyä isä Puutiainen oli lähtenyt ulos ja sanonut menevänsä toivottamaan hy-vää joulua talonmiehen perheelle. Jännittynyt ja pelokas Pasi oli äitinsä keho-tuksesta istunut odottamaan joulupukkiä eikä ollut tietenkään osannut epäillä mitään, sillä pukinvarusteet ja kaikki lahjapaketit oli jo hyvissä ajoin ennen aattoa kannettu kellariin, jossa isä Puutiaisella oli tapana naamioitua joulupu-kiksi. Tottahan Pasi oli ollut valmis lupaamaan vaikka mitä, kunhan pukki ei vain vienyt lahjapaketiaan naapurin lapsille.

Moni asia oli kuitenkin muuttunut siitä hetkestä alkaen, kun villakoira Ville otettiin perheeseen jonkinlaiseksi veljen tai sisaren korvikkeeksi Pasille. Ville adoptoitin Puutiaisille parin vuoden ikäisenä syystä, että sen entinen omistaja joutui luopumaan koirastaan pitkän ulkomaanmatkansa vuoksi. Tullessaan Ville osa-si antaa tassua, tanssia sokeripalasta ja noutaa sanomalehden ja tohvelit isän-nälleen, mutta siihen se Villen osaaminen sitten loppuikin. Sen entisen omistajan mielestä koirallakin täytyy olla oikeus toteuttaa itseään ja kyllä Ville toteut-tikin. Ketterästi se hyppeli pöydillä ja ikkunalaudoilla, palotteli äiti Puu-tiaisen koriste-esineitä, repi tämän hellästi vaaliman ikkunapuutarhan kasvilli-suutta, järsi isä Puutiaisen kenkiä ja kiusasi Pasiä tämän yrittäessä leikkiä hienoilla leluillaan.

Äiti Puutiaisen joulunvalmistelupuuhat saivat Villen aivan riemuihinsa. Kun äiti Puutiainen yritti pestä lattiaa, roikkuu Ville hampaineen kuurirätissä ja kis-koi sitä puristen ja äristen. Kun äiti Puutiainen kiillotti huonekaluja, oli Ville taas vieressä auttamassa. Kun kuusi kannettiin aatonaattona olohuoneeseen, merkitsi Ville sen ikuomaksi puukseen heti lirauttamalla pitkät pisit kuusen juurelle ja vasta puunatulle lattialle. Kaikkein suurinta kiinnostusta Ville osoitti jouluruokien valmistusta kohtaan ja pysyttelikin aattona visusti keit-tiössä äiti Puutiaisen jaloissa. Tämä oli juuri valmistamassa lanttulaatikkoa uuniin pantavaksi, kun puhelin sattui pirahdamaan. Kiireesti hän sysäsi lanttu-laatikkovuokan käsistään tiskipöydälle mennäkseen vastaamaan puhelimeen. Silloin tuli Villellekin kiire hypätä tutkimaan, mitä sortti vuokassa oli. Se haisteli

outoa sekoitusta ja pisti sitten toisen etutassunsa vuokaan. Hetken kuluttua Villen molemmat etutassut olivat lanttulaatikossa ja pää kallellaan se katseli ja ihmetteli tassujaan, kun äiti Puutiainen palasi keittiöön. Joku salainen vais-to sanoi Villelle, ettei tuo lanttulaatikossa käveleminen tainnut nyt oikein lu-vallista olla. Nokkelasti se hyppäsi alas pöydältä ja pian olivat lattiat pahasa siivossa. Äiti Puutiaisen mitta oli täysi ja hän huiski Villeä muutaman ker-ran tiskirätillä. Moiseista epäystävällisestä kohtelusta kauhistuneena Ville pa-keni isäntänsä hellään huomaan ja huokasi syvään päästyään turvaan.

Iltaan mennessä äiti Puutiainen oli kuitenkin unohtanut harminsa ja Ville pais-tatteli taas koko perheen suosion paisteessa. Vanhan tavan mukaan isä Puutiainen lähti viime joulunakin toivottamaan talonmiehen perheelle hyvää joulua, kun jouluaateria oli sytyt. Kun joulupukki sitten kolkutti ovelle, oli Ville tietenk-in ensimmäisenä ottamassa häntä vastaan eteisessä kovasti haukkuen. Mutta yhtä-äkkiä Ville lopetti haukkumisensa, alkoi hyppiä iloisenä pukkia vasten ja sen häntä vispasi vimmatusti. Vaivoin joulupukki pääsi olohuoneeseen, jossa Pasi jo odotteli uskaltamatta liikahtaakaan paikalta. Kun pukki oli istuutunut, ryntäsi Ville Puutiaisten makuuhuoneesta kantaen isä Puutiaisen tohveleita. Ylpeänä se nakkasi ne pukin eteen ja istuutui odottamaan tuontipalkkaansa, lakupatukkaa. Se tyrkytti pukille vuoronperää molempia tassuja.

- Ville, oot sä ihan hassu? Nehän on meidän isän tohvelit. Eihän ne joulupukille mahdu, sanoi Pasi, joka oli jo hieman rauhoittunut jännityksestään.
- Joulupukilla taitaakin olla vähän kiire. Pukki jättää vaan lahjat siihen. Kyllä me isän kanssa voidaan ne jakaa, riensi äiti Puutiainen pelastamaan tilannetta.

Mutta mihinkäs pukki olisi tuolista päässyt, kun Ville oli rynnännyt syliin ja alkanut nyhtää parrasta lipaisten aina välillä pukkia punaiselle poskelle. Äkkiä kuului ihan pukuinen ripsahdus, kun naamarin kuminauha katkesi Villen nyhtämi-sestä. Siinä nyt istui isä Puutiainen poikansa hämmentyneitten ja epäuskoisten silmien edessä nurinpäin käännetyssä karvalakissa naamari repottaen turkin rin-tamuksella. Ville päästi oikein ilonhaukahuksen löydettyään rakkaan isäntänsä tuon oudon vekottimen takaa. Se muisti samassa, ettei ollut saanut lakuaan, hy-pähti lattialle ja alkoi uudelleen tarjota tassujaan.

- Äiti, tuopas Villelle lakritsia, komensi isä Puutiainen mahtipontisesti peit-tääkseen hämmennystä.
- Ethän sä ookaan mikään joulupukki. Sähän oot isä vaan, hihkaisi Pasi ja vaati saada vihdoinkin lahjapaketinsa.
- Niin, katsos Pasi, kun joulupukki sai sydänkohtauksen meidän oven takana ja pyysi isää tuomaan meille lahjat, kun se ei itse jaksanut, yritti äiti Puutiainen selitellä.
- Nyt sä narraat. Eihän joulupukit saa sydänkohtauksia. Ei niillä oo edes lääkä-reitä ja sairaaloita siellä Korvatunturilla. Mutt' Kaitsu kertoi, että niillä kävi kerran joulupukki, joka oli niin huppelissa, ett' se kaatui niiden ruoka-pöydän päälle ja sen parta meni kastikekuppiin. Silloin Kaitsun äiti oli ajanut sen joulupukin ulos, kertoi Pasi ja availi pakettejaan.
- Kyllä se Kaitsu on tainnut pistää ihan omiaan. Ei tuollaista saa puhua joulu-pukista, nuhteli isä Puutiainen ja alkoi riisua sydänvikaisen joulupukin kam-peita päältä.
- Hei, kattokaa, onkohan toi Villekin huppelissa, kun se on kastanut korvan sa kastikkeeseen, sanoi Pasi ja alkoi nauraa.

En tiedä, miten lähtemättömät haavat tuosta tapauksesta ovat jääneet Pasiin sie-luun ja vieläkö tänäkin jouluna Puutiaisille odotetaan joulupukkiä. On mainio asia, että Ville ei osaa puhua. Muuten se voisi kertoa Pasi-paralle vielä totuuden haikarastakin ja silloin olisi varmaan äiti Puutiaisen mitta ihan täysi, sillä hän on hyvin puhdashenkinen ihminen, jonka jalona elämäntehävänä tuntuu olevan Pasinsa varjeleminen maailman pahuudelta. Asia ei tietenkään minua suurem-masti surettaisi, ellen olisi itse ollut neuvomassa Puutiaisille Villen adop-tioita. Yksi Lohdullinen puoli asiassa sentään on. Isä Puutiaisen mielestä Ville on ehdottomasti viisas ja hyvä koira, osaa tuoda tohvelit ja kaikki.

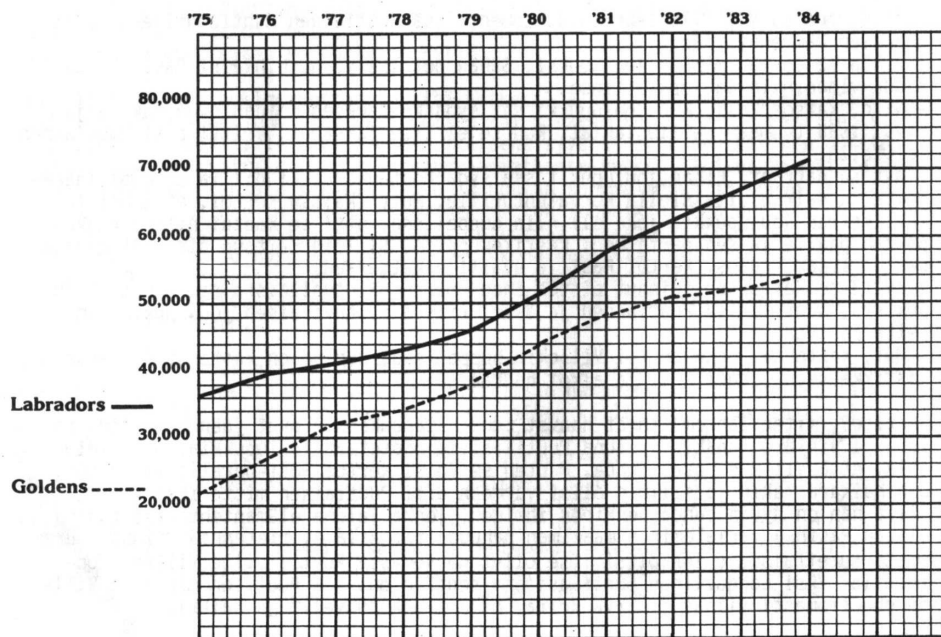

USA:ssa niinkuin Suomessakin on huomattu, miten noutajarotujen kasvava suosio on osoittautunut tuhoisaksi koiria ajatellen. Toimitus ajatteli, että teitä kiinnostaisi nähdä USA:n rekisteröintiluvut, jotka julkaistiin Retriever International -lehdessä huhtikuussa 1986. Tilastot on koonnut Lin Tobin Amerikan kennel klubin tilastojen pohjalta.

"Talvella 1985 keskusteltiin Retriever International -lehdessä siosiokriisistä, jolla on niin tuhoisa vaikutus kultaisiin ja labradoreihin. Kokemuksesta tiedämme, ettei jonkin rodun saavuttamasta valtavasta suosiosta ole hyötyä rodulle. Päinvastoin, niin sanottu pentutehtailu tuntuu johtavan lukuisiin ongelmiin. Katsomalla tilastoja kymmenen vuoden ajalta v. 1975-1984 voimme todeta, että kaikki noutajarodut kahta lukuunottamatta ovat menossa lujaa vauhtia ylöspäin. Labradorin- sekä kultaisten noutajien, ja jossain määrin myös chesapeakelahden-noutajien kasvattajien tulisi olla tietoisia tästä suuntauksesta. Tulevien kasvattajien kannattaisi myös ottaa huomioon kasvavat rekisteröintiluvut pentueita suunniteltaessa. Tarvitaanko todella lisää pentuja?"

AKC:n mukaan rekisteröitiin vuonna 1984 71.235 labradorinnoutajaa, 54.490 kultaista noutajaa, 4.499 chesapeakelahden noutajaa, 301 sileäkarvaista noutajaa, 105 Irlannin vesispanieliä ja 54 kiharakarvaista noutajaa.

Noutajien kasvukäyrätaulukot

Vuonna 1976 labradorit olivat seitsemäntenä ja kultaist kymmenentenä suosittujen rotujen listalla. Vuoden 1984 tilastot paljastavat, että labradorit ovat siirtyneet kolmannelle tilalle ja kultaist viidenneksi. Chesapeakelahden noutajat ovat nousseet 46:lta tilalta 41:seksi ja sileäkarvaiset noutajat 106:lta tilalta 90:ksi. Irlannin vesispanielit ja kiharakarvaiset noutajat ovat hieman menettäneet suosiotaan."

Irlannin vesispanieliä ei Suomessa, kuten ei USA:ssakaan lasketa noutajaksi. USA:ssa se saa kuitenkin osallistua noutajien metsästyskokeisiin. (Toim.huom.)

Retriever International -lehestä lyhentäen suomentanut A.S.

